

[Erling Jensen.]

mærkningslovens vedkommende ved god anvendelse af den tænkepause, der nu foreligger.

De to lovforslag, vi behandler i dag, er kun første del af en moderne forbrugerlovgivning. Vi har brug for en lovgivning inden for aftaleretten, hvor forbrugeren bliver et anerkendt og tilgodeset begreb både i købelov og aftalelov. Vi har brug for en bedre forbrugeroplysning, og vi har brug for en nøjere overvejelse af forbrugerarbejdets indhold, dets finansiering og dets organisation, herunder afgrænsningen mellem den statslige og den interessebestemte aktivitet og den lokale og den landsdækkende aktivitet.

Vi har de største forventninger til forbrugerkommissionens fortsatte arbejde, og vi føler os overbevist om, at dette vil resultere i behovet for fortsat forbrugerlovgivning allerede i næste samling. Vi vil støtte et sådant arbejde, fordi vi anerkender forbrugernes behov for en samlet, alsidig og konsekvent forbrugerlovgivning i den meget komplicerede forbrugssituation, hvori de befinder sig. Men i denne samling vil vi under udvalgsarbejdet være med til at sikre forbrugerne de bedre vurderingsmuligheder og den større retssikkerhed, der ligger i en lov om Forbrugerklagenævnet og i en lov om markedsføring.

Gede (FP):

Disse lovforslag, som tilsyneladende er blevet til ud fra princippet om, at so ein Ding müssen wir auch haben, kan vi overhovedet ikke støtte. Vi synes i øvrigt, det snart er på tide, at man holder op med at efterligne alt, hvad svenskerne måtte finde på. Vi mener ikke, der er behov for denne lovgivning. Vi har en udmærket aftalelov, købelov og konkurrencelov, og disse love tilsammen giver forbrugerne og alle mulige andre tilstrækkelig beskyttelse imod at blive snydt.

Vi mener heller ikke, at der er behov for en ny domstol eller en ny anklagemyndighed eller for den sags skyld en ny lovgivningsmagt, for det er der jo også tale om i disse lovforslag. Det skulle egentlig også gerne være sådan, at der ikke var behov for den slags beskyttelsesforanstaltninger i betragtning af de beløb, der er blevet anvendt

her i landet på at højne folkeoplysningen igennem lang, lang tid. Det er jo en kendsgerning, at analfabetismen er udryddet her i landet, og i fremskridtspartiet nærer vi i hvert fald fuld tillid til befolkningens evne til at se sig for og til domstolenes evne til at afgøre, om nogen er blevet snydt, ud fra den lovgivning, vi allerede har.

Det er egentlig paradoksalt — lad mig komme med en sådan mere generel betragtning — at jo mere vi højner befolkningens oplysningsstade, jo mere formynderi finder et flertal i dette ting det nødvendigt at indføre. Jo mere oplyst befolkningen bliver, jo mere indskrænker vi kontraktfriheden, og vi kan godt sige friheden i det hele taget.

Efter vores mening er det højst tvivlsomt, om disse lovforslag vil gavne en eneste forbruger. Derimod er det sikkert, at de vil skade de samme forbrugere og skatteydere. Administrationsomkostningerne, som det offentlige får, skal betales af skatteyderne. Det yderligere hoveriarbejde, som lovforslagene pålægger erhvervslivet, bliver betalt af forbrugerne gennem højere varepriser. Den arbejdskraft, der skal spildes på disse lovforslag, kan ikke anvendes til noget fornuftigt, og det vil sige, at produktionen bliver mindre. Derved bliver forbrugernes forbrugsmuligheder mindre, og det er vel det afgørende.

Lovforslaget om Forbrugerklagenævnet indfører et nyt omsvøbsdepartement med skeretariat og administrationsomkostninger, og det er oven i købet sådan, at omsvøbsdepartementets afgørelser ikke er eksigible, og det vil sige, at afgørelserne senere skal behandles af domstolene, dog normalt først efter at det andet omsvøbsdepartement, forbrugerombudsmanden, har behandlet spørgsmålet. Omkostningerne bæres af skatteyderne, og der står, at ingen af parterne skal betale omkostninger til den anden part.

Nu har vi erfaringer fra landsskatteretten, der viser, at når man indretter det på den måde, får man et enormt antal klager. Hvis man nu tænker sig, hvordan denne lov vil komme til at virke, så kan en dårlig betaler, når han stævnes til at betale sin regning, omkostningsfrit forlange sagen for Forbrugerklagenævnet, og retten skal i så fald, som der står, udsætte sagen på ubestemt tid. Så er der reddet den ekstra kredit.

Om det andet lovforslag, det om forbru-